

gjøre for at hævde den bestaaende Ret indenfor Grændser, der gjøre den uskadelig, nytter ikke, før kan jeg ikke stemme for Ophævelsen af den Ret, der er indrømmet ved Forordningen af 1792 § 11, og det er derfor, at jeg paa dette Stadium bestemt vil stemme imod det af Fleertallet stillede Forslag.

Larsen: Det er i Anledning af de Uttringer, der faldt fra den ærede Landstingsmand her ligeoverfor (Mourier-Petersen), at jeg vil sige et Par Ord. Det ærede Medlem udtalte, at man ikke skulde fæste Lid til eller troe paa de Phantasi billeder, som man stillede op. Forsaavidt det ærede Medlem har sigtet til mig, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at disse Phantasi billeder, som han muligvis troede, jeg stillede op, ere begrundede paa en Livserfaring, som vel er ligesaa lang som hans egen. Jeg har ikke tænkt paa at stille Andet op, end hvad der efter min Overbevisning er rigtigt og ret, og det forekommer mig ogsaa, at jeg er fuldkommen berettiget til at gjøre mine Slutninger om Virkningen af denne eller Ihtin Bestemmelse i et Lovforslag, som er under Forhandling. — Den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kreds (S. Pedersen) yttrede, at man maatte antage, at vedkommende Liebhaber til en saadan Forpagtning som den, der her er under Forhandling, maatte være slagen med Blindhed for at gaae ind paa en saadan Forpagtning og derved kun tage Hensyn til Afgiften for de første 9 Aar, naar Forpagtningen skulde vare i 50 Aar. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han ikke troer, at denne Mand maatte være slagen med dobbelt Blindhed, naar han ikke faae sin Fordeel i hellere at faae Forpagtningen paa 9 Aar end slet ikke at faae den. Jeg troer, at der er saa stærkt Begjær efter saadanne Eiendomme, at jeg er overbevist om, at, naar en Gaard ved Auction bliver udbudt paa det Vilkaar, at der skal gives et Uddrag af 1/5 af den budte Forpagtningssum i de første 9 Aar, saa vil man ikke tage Hensyn til,

hvad Afgiften senere hen vil være, men man vil være glad ved at faae den paa 9 Aar og hyde saameget som muligt for disse. Forsaavidt det ærede Medlem meente, at man ikke skulde være Formynder for vedkommende Fæster eller Forpagter, da vil jeg sige, at jeg ikke optaster mig til Formynder hverken for den Ene eller den Anden; men jeg mener, at naar man forhandler et Forslag, som sigter til at indføre Forandringer, som skulle kunne forhindre Misbrug, saa er man berettiget og forpligtet til at drage frem, hvad man efter sin Overbevisning anseer for det Rette.

Formanden: Den 4de Landstingsmand for 3die Kreds har Ordet.

J. Andersen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Derfom ellers ikke Noget begjærer Ordet, vil Forhandlingen blive sluttet.

J. Andersen: Ja i saa Fald vilde jeg dog bede om Ordet. — Jeg havde ventet, at den høitærede Indenrigsminister havde svaret paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, men da han ikke har gjort det — den høitærede Indenrigsminister vil maaskee nu svare . . .

Formanden: Nei, det ærede Medlem maa udtale sig nu.

J. Andersen: Ja, jeg vil jaa blot sige, at jeg paa de tre Forslagsstilleres Vegne er berettiget til at frasalbe vort Forslag, idet vi dog forbeholde os Ret til paany at stille det ved 3die Behandling.

Formanden: Jeg antager, at Undringsforslaget saaledes er taget tilbage af samtlige fire Forslagsstillere (Ehmann: Ja). Jeg maa spørge, om Noget vil optage det. (Ophold) Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.